

רשומות

ספר החוקים

7 באוגוסט 1949

18

י"ב באב תש"ט

התוכן

עמוד

143 חוק כלי הירייה, תש"ט — 1949

הודפס ע"י המדפיס הממשלתי

המחיר 25 מיל

חוק כלי היריה, תש"ט — 1949 *

1. פירושים.

בחוק זה —

„כלי ירייה“ — פירושו כלי בעל קנה העשוי לירות כדור, קלע, פגז, פצצה או כיוצא באלה, שבכוחם להמית אדם, וכולל חלק, אביזר ותחמושת של כלי כזה.
„כלי ירייה צבאי“ — פירושו כלי ירייה מסוג ששר הבטחון הכריז עליו, באכרזה שפורסמה ברשומות, כסוג של כלי ירייה צבאיים.
„פקיד רישוי“ — פירושו אדם שנתמנה על ידי שר הפנים, במינוי שפורסם ברשומות, להיות פקיד רישוי לצורך חוק זה; מינוי כזה יכול להיות כללי או מסוייג.
„שעת חירום“ — פירושה תקופה שבה קיים במדינה מצב של חירום בתוקף אכרזה על פי סעיף 9 (א) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948.¹

2. ייצור, יבוא ויציא של כלי ירייה.

(א) לא לעשה אדם כלי ירייה, אלא על פי רשיון ועל פי הוונת הממשלה.
(ב) לא יביא אדם כלי ירייה צבאי למדינה ולא יוציא אדם כלי ירייה צבאי מן המדינה.
מאן 133-135
מאן 149

(ג) לא יביא אדם למדינה כלי ירייה שאינו כלי ירייה צבאי, ולא יוציא אדם מן המדינה כלי ירייה שאינו כלי ירייה צבאי, אלא על פי רשיון.

3. עשיית עסק בכלי ירייה.

(א) לא יעשה אדם עסק בכלי ירייה אלא על פי רשיון.
(ב) לצורך סעיף זה רואים אדם כעושה עסק בכלי ירייה, אם הוא עושה בהם מיקח וממכר או עוסק בהחסנתם או בתיקונם.
(ג) בעל רשיון לפי סעיף זה לא יקבל כלי ירייה להחסנה או לתיקון אלא מאת אדם אחר שהוא בעל רשיון כזה או מאת אדם המחזיק אותו כלי ירייה בהיתר על פי חוק זה.

4. נשיאה והובלה של כלי ירייה.

לא ישא ולא יוביל אדם כלי ירייה, אלא על פי רשיון, או על פי תעודת הרשאה לפי סעיף 9 א, 10, 11 ו-12.
מאן 149

5. החזקת כלי ירייה.

(א) לא יחזיק אדם כלי ירייה, אלא על פי רשיון.

* הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בהצעות חוק 5 מיום כ"ב בניסן תש"ט (21.4.49), עמ' 28.
¹ ע"ר מס' 2 מיום י"ב באייר תש"ח (21.5.48), הוס' א', עמ' 1.

(ב) הוראות סעיף זה אינן חלות —

(1) על המביא כלי יריה למדינה על פי רשיון לפי סעיף 2 — במשך שלושים יום מיום הבאת כלי היריה למדינה כאמור ;

(2) על העושה עסק בכלי יריה על פי רשיון לפי סעיף 3 — לגבי כלי היריה שהוא מחזיק לרגל עסקו ;

(3) על בעל רשיון על פי סעיף 4 — לגבי כלי היריה שעליו ניתן לו אותו הרשיון ;

(4) על בעל רשיון מיוחד או על בעל תעודת הרשאה לפי סעיף 9 או 10 —

(5) על יורש או מנהל עובדו של אדם שנפטר, המחזיק כלי יריה שהנפטר החזיקו בהיתר על פי חוק זה — במשך שלושים יום מיום הפטירה.

6. קניה ומכירה של כלי יריה.

(א) לא יקנה אדם כלי יריה ולא ירכשו בדרך אחרת, ולא ימכור אדם כלי יריה

ולא יעבירו לאחר בדרך אחרת, אלא על פי רשיון.

(ב) סעיף זה חל גם על בעל רשיון לפי סעיף 3.

7. מטוחי קליעה.

(א) לא ינהל אדם מטוח קליעה, אלא על פי רשיון.

(ב) בעל רשיון לפי סעיף זה אינו פטור מן החובה לקבל רשיון על פי סעיף 5 לגבי כלי יריה שהוא מחזיק לצורך המטוח.

8. משוחזר כלי יריה.

לא ישלח אדם כלי יריה בדואר, ברכבת או בכל דרך אחרת, אלא על פי רשיון.

9. כלי יריה להגנת כפרים.

(א) רשות מוסמכת רשאית לתת לממונה של כפר רשיון מיוחד להחזקת כלי יריה להגנת הגפש והרכוש של הכפר והתחבורה עם הכפר.

(ב) ממונה של כפר שניתן לו רשיון מיוחד כאמור, רשאי, ככל הנראה לו לטובת הגנת הגפש והרכוש של הכפר והתחבורה עם הכפר, להרשות מומן לזמן אדם מחושבי הכפר לשאת את כלי היריה שעליו ניתן הרשיון בתחום שהוגדר ברשיון ; הממונה רשאי להטיל תנאים והגבלות על מי שהרשאה ניתנה לו.

(ג) הרשאה על פי סעיף קטן (ב) תינתן על ידי תעודה בחתימת יד הממונה.

(ד) בסעיף זה —

„כפר“ — פירושו מקום ישוב ששר הפנים, על פי המלצת שר הבטחון,

אישר אותו ככפר לצורך סעיף זה.

„ממונה“ — פירושו מוכתר, או תושב אחר שנתמנה על ידי פקיד רישוי

להיות ממונה לצורך סעיף זה.

10. כלי יריה להגנת מפעלים.

(א) רשות מוסמכת רשאית לתת לבעל של מפעל ראוי רשיון מיוחד להחזקת

כלי יריה להגנת המפעל ועובדיו והתחבורה עם המפעל.

(ב) בעל של מפעל ראוי שניתן לו רשיון מיוחד כאמור, רשאי, ככל הנראה, לו לטובת הגנת המפעל ועובדיו והתחבורה עם המפעל, להרשות מזמן לזמן אדם מעובדי המפעל לשאת את כלי היריה שעליו ניתן הרשיון בתחום שהוגדר ברשיון; הבעל רשאי להטיל תנאים והגבלות על מי שהרשאה ניתנה לו.

(ג) הרשאה על פי סעיף קטן (ב) תינתן על ידי תעודה בחתימת יד הבעל של המפעל.

(ד) "מפעל ראוי" — פירושו, בסעיף זה, מפעל ששר הפנים, על פי המלצת שר הבטחון, אישר אותו כמפעל ראוי לצורך סעיף זה.

151

11. רשיות מוסמכות.

רשות מוסמכת לפי חוק זה היא —

(א) לצורך סעיף 2 —

(1) לגבי כלי יריה שנועד לצבא-הגנה לישראל — שר הבטחון;

(2) בכל מקרה אחר — שר הפנים בהמלצת שר הבטחון.

(ב) לצורך סעיפים 3 עד 10 —

(1) שלא בשעת חירום — פקיד רישוי בהמלצת מפקח המשטרה המחוזי;

(2) בשעת חירום — פקיד רישוי בהמלצת מפקח המשטרה המחוזי ומפקד הצבא המחוזי.

12. הוראות כלליות בנוגע לרשיונות.

(א) המוסמך לתת רשיון לפי חוק זה רשאי, לפי שיקול דעתו —

(1) לתת רשיון או לסרב לתתו;

(2) לתת רשיון בתנאים ובהגבלות ולהטיל תנאים והגבלות על רשיון שניתן;

(3) לבטל רשיון תוך תקופת תקפו.

(ב) רשיון על פי חוק זה תקפו עד סוף שנת הלווח העברי שבה ניתן הרשיון, או

עד תאריך מוקדם יותר שנקבע ברשיון.

(ג) רשיון על פי חוק זה הוא אישי ואינו ניתן להעברה.

13. סמכויות המשטרה.

(א) הנושא או המוביל כלי יריה בהיתר לפי חוק זה — חייב לשאת את הרשיון או

את תעודת ההרשאה לכך.

(ב) בעל רשיון או תעודת הרשאה לפי חוק זה חייב להראות את הרשיון או את

תעודת ההרשאה לכל שוטר הדווש זאת ממנו.

(ג) כשיש לשוטר יסוד לחשוב שבכלי יריה מסויים נעברה עבירה לפי חוק

זה, רשאי הוא לתפוס אותו כלי יריה; והמשטרה רשאית להחזיק ברשותה כלי יריה

שנתפס כך, עד שבית משפט מוסמך יחליט מה ייעשה בו.

14. חפזת כלי יריה ביד המשתרת.

אדם שהחזיק כלי יריה בהיתר לפי חוק זה, ופקע היתרו, אם משום שתם תקפו של הרשיון שניתן לו לפי חוק זה ואם משום סיבה אחרת, חייב למסור את כלי היריה למשמרת לתחנת המשטרה של מקום מגוריו או של מקום עסקיו, ויקבל אישור קבלת על כלי היריה שמסר.

15. אבידות.

(א) החזיק אדם כלי יריה, ואבד כלי היריה או נשמד, חייב הוא להודיע על כך לתחנת משטרה.
(ב) בעל רשיון לפי חוק זה שאבד או נשמד רשיונו — חייב להודיע על כך לפקיד רישוי.

16. עבירות ונשנים.

(א) העובר על הוראה מהוראות הסעיפים 2, 3 ו-4 או על תנאי או הגבלה שנקבעו ברשיון שניתן על פי אחד הסעיפים האמורים, דינו — מאסר עד שתי שנים או קנס עד שש מאות לירות או שני הענשים כאחד.
(ב) העובר על הוראה מהוראות הסעיפים 5 ו-6 או על תנאי או הגבלה שנקבעו ברשיון שניתן על פי אחד הסעיפים האמורים, דינו — מאסר עד שנה אחת או קנס עד שלוש מאות לירות או שני הענשים כאחד.
(ג) העובר על הוראה מהוראות חוק זה או על תנאי או הגבלה שנקבעו ברשיון או בתעודת הרשאה שניתנו לפי חוק זה, ועבירתו אינו עבירה לפי סעיף קטן (א) או (ב), דינו — מאסר עד ששה חדשים או קנס עד מאה וחמשים לירות או שני הענשים כאחד.

17. החזרת נשנים.

העובר עבירה על פי חוק זה בכלי יריה צבאי, או בכלי יריה שאינו ניתן למשא אדם, או בכלי יריה אחדים, או העובר עבירה על פי חוק זה בשעת חירום — יהיה צפוי לעונש גדול פי שניים מן העונש שהוא צפוי לו על אותה עבירה על פי סעיף 16.

18. החזרת כלי יריה.

(א) בצאת אדם חייב בדין על עבירה לפי חוק זה, רשאי בית המשפט לצוות שכלי היריה שבו נעברה העבירה יוחרם לטובת המדינה.
(ב) כשיש לפקיד הדואר או הרכבת יסוד לחשוב שחבילה שנשלחה בדואר או ברכבת מכילה כלי יריה שנשלח שלא על פי רשיון לפי סעיף 8, רשאי הוא לפתוח את החבילה, בנוכחות קצין משטרה בדרגת מפקח ומעלה, ומשנמצא בה כלי יריה, ובעלו אינו ידוע, יוחרם כלי היריה לטובת המדינה.

19. רשימות לפי חוקים אחרים.

האמור בחוק זה אינו פוטר אדם מן החובה לקבל רשיון כדרוש על פי חוק אחר.

20. ראיית.

(א) נמצא כלי יריה במקום מסויים, רואים את האדם שהמקום בחוקתו כמחזיק כלי היריה. כל עוד לא הוכח היפוכו של דבר.

(ב) בתביעה פלילית לפי אחד מסעיפי חוק זה האוסר עשיית דבר שלא על פי רשיון, אין על התביעה להוכיח אלא שהנאשם עשה אותו דבר, ומשהוכיחה זאת, על הנאשם הראייה שהיה לו רשיון לכך.

(ג) תעודה שנראת מתוכה שהיא חתומה בידי קצין משטרה בדרגת מפקח ומעלה, המאשרת שכלי מסויים הוא כלי יריה או כלי יריה צבאי, תשמש בתביעה פלילית ראיה לכך, כל עוד לא הוכח היפוכו של דבר. ואולם הנאשם זכאי להזמין את חותם התעודה לחקירת שתי וערב, ואם עשה זאת הנאשם, לא תשמש התעודה ראיה כאמור אלא אם חותם התעודה נענה להומנה; ובית המשפט חייב, מיד לאחר שהוגשה לו תעודה כאמור, להודיע לנאשם על זכותו להזמין את חותם התעודה לחקירת שתי וערב כאמור.

152-4

21. ביצוע ותקנות.

(א) שר הפנים ממונה על ביצוע חוק זה.

(ב) שר הפנים רשאי, לאחר התייעצות עם שר הבטחון ושר המשטרה, להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצועו של חוק זה.

(ג) שר הפנים רשאי, לאחר התייעצות עם שר האוצר, להתקין תקנות הקובעות את שיעוריה של כל אגרה שמקבל רשיון על פי חוק זה חייב לשלם לאוצר המדינה.

152-7

22. הוראות מעבר.

(א) על אף האמור בחוק זה, אדם שהחזיק כלי יריה ערב היכנס חוק זה לתקפו שלא על פי רשיון לפי פקודת כלי היריה, תהיה אשר תהיה הדרך בה הגיע כלי היריה לרשותו, לא ישא בשל כך באחריות פלילית לפי חוק זה אם תוך ששים יום מיום היכנס חוק זה לתקפו —

(1) קיבל רשיון על פי חוק זה שלפיו מותר לו להחזיק אותו כלי יריה; או

(2) מסר את כלי היריה למשמרת לתחנת המשטרה של מקום מגוריו או של מקום עסקיו.

(ב) אדם שמסר כלי יריה כאמור, יקבל אישור קבלה על כלי היריה שמסר.

23. ביטול.

(א) פקודת כלי היריה — בטלה.

(ב) רשיון שניתן על פי פקודת כלי היריה ושעמד בתקפו ערב היכנס חוק זה לתקפו, כוחו יפה למשך ששים יום מיום היכנס חוק זה לתקפו, כאילו היה זה רשיון שניתן על פי ההוראה המקבילה שבחוק זה, ותקפו ייתם בתום מועד זה.

¹ חוקי א"י, כרך א', פרק ב"ח, עמ' 674.

24. מלכודת הקלאיות.

(א) הוראות חוק זה לא יחולו על מלכודות הקלאיות. (ב) «מלכודת הקלאית» — פירושה, בסעיף זה, כלי יריה מסוג ששור הפנים על פי הצעת שר החקלאות, הכריז עליו, באכרזה שפורסמה ברשומות, כסוג של כלי יריה המיועד לפי מבנהו לשמש מלכודת למטרות הקלאיות בלבד.

25. תחילת תוקף.

תקפו של חוק זה הוא מיום ו' באב תש"ט (1 באוגוסט 1949).

נחקבל בכנסת ביום ו' באב תש"ט (1 באוגוסט 1949).

ד. בן-גוריון מ. שפירא
ראש הממשלה שר הפנים
יוסף שפרינצק
יו"ר הכנסת ומ"מ נשיא המדינה